

Ordinul „Steaua României” conferit în 1914 generalului Gheorghe Văleanu

Urmare a adresei Ministerului de Război nr. 13.081 din 2 ianuarie 1914 și a raportului lui T. Maiorescu, președintele Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Străine, cancelar al Ordinilor, nr. 17 din 3 ianuarie 1914, regele Carol I a semnat la București, în 3 ianuarie 1914, decretul nr. 40, prin care l-a numit membru al Ordinului „Steaua României”, în gradul de Comandor, pe generalul de brigadă Gheorghe Văleanu, secretar general al Ministerului de Război, cu dreptul de a purta însemnele militare de pace.

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE.
CANCELARIA ORDINELOR.

Nr. 40/914

Adeverința de primire.

Subsemnatul,

Numele de familie: Văleanu
Numele de botez: George
Data și locul nașterii: 12 Februarie 1864 în
București
Domiciliul: Mănăstirea Nr. 144 nr. 42
Poziția socială (grad și funcții): General de
brigađa în activitate
Naționalitatea: Român

incredințeză că a primit brevetul de Comandor
al Ordinului „Steaua României”
in _____

(Semnătura) G. Văleanu

Adeverința lui Gheorghe Văleanu de primire a brevetului de Comandor al Ordinului „Steaua României”.

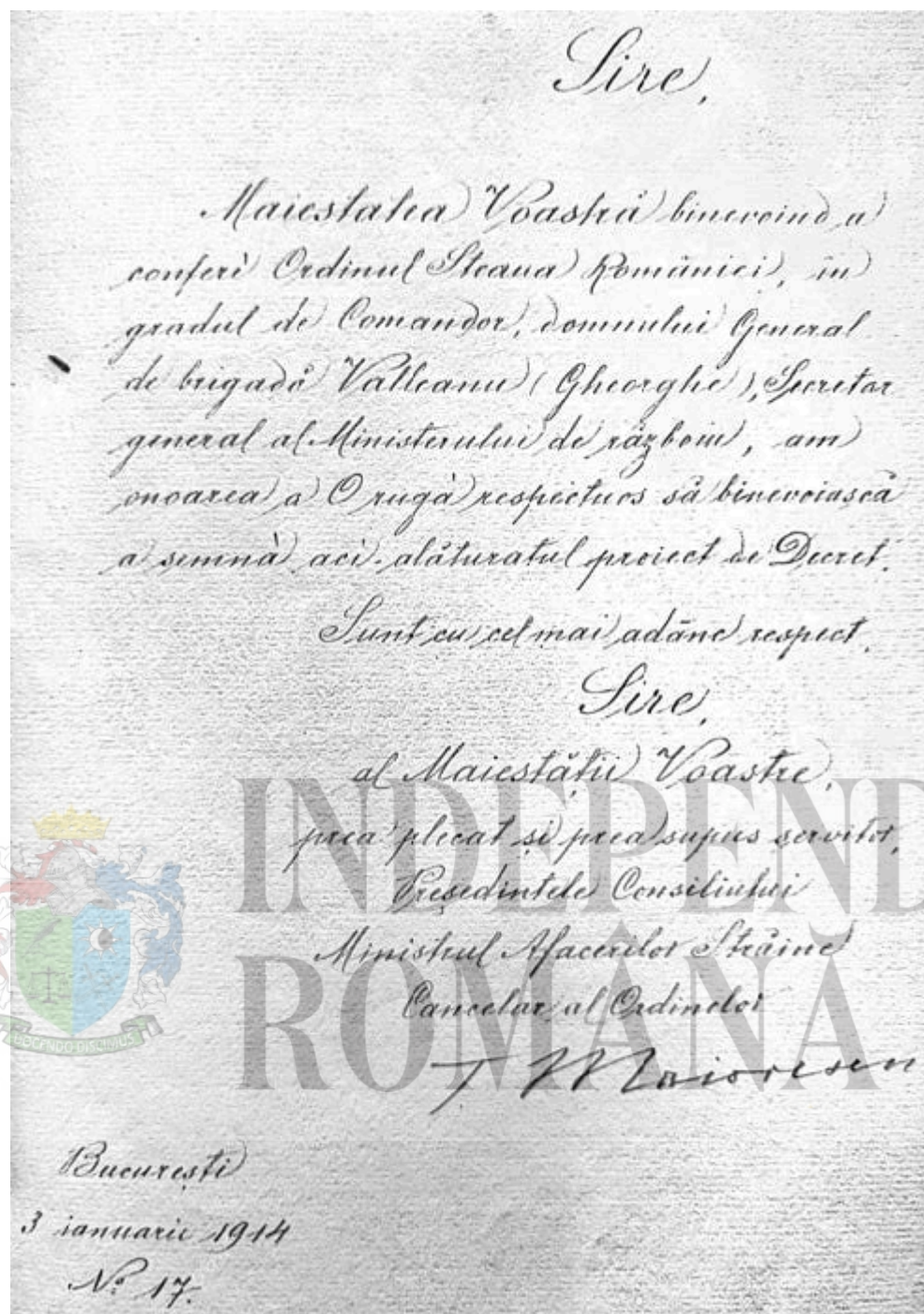
Conform adeverinței de primire a brevetului de Comandor al Ordinului „Steaua României”, Gheorghe Văleanu s-a născut la 12 februarie 1864, în București și își avea domiciliul în aceeași localitate. Prezentăm descrierea distincției onorifice, precum și reproducerile grafice care provin de la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Ministerul Afacerilor Externe. Cancelaria Ordinilor, dosar nr. 207/1914 (documentele) și de la colecționarul Nelu Aldea (decorația). Pentru a recompensa serviciile militare și civile aduse statului român, Carol I a instituit, la 10 mai 1877, Ordinul „Steaua

României”.

Decretul regal nr. 40 din 3 ianuarie 1914 (prima pagină).

Potrivit Regulamentului pentru punerea în aplicare a legii relativă la instituirea Ordinului „Steaua României”, sancționat prin Decretul regal nr. 3.505 din 11 octombrie 1906 (aflat, sub formă de copie, la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Ministerul Afacerilor Externe. Cancelaria Ordinilor, dosar nr. 642), Ordinul „Steaua României”: „este o Cruce de smalt albastru-închis, înconjurată de raze, purtând deasupra coroana regală. Centrul Crucii, în formă de medalion, este de smalt roșu, având în față vulturul și în dos coroana și cifra regală.

Raportul lui T. Maiorescu, președintele Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Străine, cancelar al Ordinilor, nr. 17 din 3 ianuarie 1914.

Împrejurul medalionului de smalt roșu, în față, este un cerc de smalt albastru-închis, ca mai sus, pe care stă scrisă deviza: IN FIDE SALUS. Cercul de smalt albastru-închis este înconjurat și el de o ghirlandă de ramuri de stejar verde, care de asemenea este și împrejurul medalionului de smalt roșu, în dos.

INDEPENDENȚA
Independența
prin Cultură

Ordinul „Steaua României” în gradul de Comandor, militar pe timp de pace (revers).

Ordinul „Steaua României” în gradul de Comandor, militar pe timp de pace (avers).

Însemnele Ordinului sunt de argint pentru Cavaleri și de aur pentru celelalte grade... Comandorii poartă de asemenea Crucea atârnată de aceeași panglică moarăță roșie cu dungile albastre-închis, ca mai sus, Crucea însă de un diametru de 60 mm și panglica lată de 45 mm și de o lungime egală cu periferia gâtului... Pentru militari, forma decorației este ca cea descrisă mai sus pentru civili, cu diferența numai că fiecare grad are, sub coroana regală și deasupra Crucii, două spade încrucișate cu vârful în sus și de același metal ca însăși Crucea”.

Laurențiu-Ștefan Szemkovics